

[Ministeren for skatter og afgifter.]

der ligger omkring generationsskiftet. Her er vi enige i, at det er ønskværdigt, at vi får et hurtigere generationsskifte.

Jeg skal derefter gøre nogle få bemærkninger om det radikale venstres forslag. Det er jo et forslag, vi har haft til behandling tidligere, og det bygger jo på det princip, at de gældende lovregler om tillæg til anskaffelsessummen skal erstattes af en bestemmelse om, at anskaffelsessummen skal pristalsreguleres ved opgørelse af fortjenesten.

Jeg kan forstå det synspunkt, at der ikke skal betales særlig indkomstskat af den del af fortjenesten, der blot giver sælgeren dækning for kroneforringelsen af det beløb, han selv har anbragt i sin ejendom, men det radikale venstres forslag går jo langt videre. De fleste ejendomme er jo som bekendt belånte.

Jeg mener, at i hele diskussionen omkring kroneforringelsen, som også var genstand for drøftelse her tidligere i dag, er der vel et aspekt, vi bør tage med ind i drøftelsen, når vi går i gang med udvalgsarbejdet. Situationen er jo den, at ejendommene i vid udstrækning er belånt, og den kroneforringelse, der er, for så vidt angår prioritetslånene, rammer jo ikke skødehaveren, men långiveren. Det er vel et aspekt i sagen, vi også bør drage ind i de videre overvejelser.

De radikale foreslår, at de gældende faste fradrag erstattes af en regel om, at der for indtil 5 års ejertid ydes et fradrag på 30.000 kr., et fradrag på 60.000 kr. ved 6 års besiddelse, 90.000 kr. ved 7 år og 125.000 kr. ved længere besiddelsestid. Jeg vil godt advare imod faste fradrag, der knytter sig til besiddelsestiden. Jeg vil også godt sige, at det forekommer mig besynderligt, at de, der har ejet deres ejendom i knap 4 år, kan forøge deres fradrag fra ca. 30.000 kr. til ca. 125.000 kr., altså godt og vel en firdobling, ved at vente med at sælge i godt 3 år.

Det er nogle af de problemer, det bliver nødvendigt at tage fat på under det udvalgsarbejde, der forestår. Der kunne nævnes en række andre detaljer, både i forhold til venstres forslag og i forhold til det radikale venstres forslag. Jeg synes, at de hører hjemme under udvalgsarbejdet, og jeg skal derfor ikke gå nærmere i detaljer her ved første behandling.

Kampmann (S):

Jeg skal på dette lidt fremskredne tidspunkt ikke gå så stærkt ind i den saglige materie, hvilket er så meget lettere, som skatteministeren jo så udmærket og detaljeret har gjort det. Jeg skal alene hæfte mig ved visse politiske implikationer i anledning af venstres fremsatte forslag.

Inden jeg gør det, skal jeg komme med den kommentar til det radikale forslag, at det jo er en gammel kending, der fremsættes her. Jeg har i og for sig fuld forståelse for, at de radikale fremsætter forslaget en dag efter, at venstre fremkommer med sit, fordi der jo trods alt synes at være en vis fælles sangbund, for så vidt angår indeksering, det ene i forhold til pristallet, det andet i forhold til ejendomspristallet. Der synes dog altså at være en vis fælles tankegang, som har givet det radikale venstre blod på tanden, og det må man for så vidt ikke for tænke dem i.

Men tilbage til venstres forslag. Det er jo ikke at løfte sløret for nogen hemmelighed at nævne, at der har været visse forhandlinger mellem socialdemokraterne og venstre, affødt af det forlig, der blev indgået sidste forår mellem de to partier om særlig indkomstskat. Når det ikke er nogen hemmelighed, jeg løfter sløret for, så skyldes det jo, at hr. Aksel Pedersen selv nævner dette i sin ordførertale. Som venstre ser disse forhandlinger, er det angivet i fremsættelsen, at der har været visse uoverensstemmelser — og det er direkte citat — mellem venstre og regeringen, altså socialdemokratiet, om, hvilke følgelove og cirkulærer der i den anledning skulle vedtages og udstedes, især de, der vedrører familiehandler. Efter længere tids forhandling, siger hr. Aksel Pedersen, er det imidlertid ikke lykkedes at komme til en enighed, og venstre har så fremsat dette forslag.

Det angiver jo, at disse forhandlinger primært og næsten udelukkende har drejet sig om de problemer, som venstre mener er forbundet med familiehandler eller generationshandler. Så kunne man have forventet, at venstre havde fremsat et lovforslag, som primært eller næsten udelukkende drejede sig om en lettelse i forbindelse med generatonsalg. Men det har venstre ikke gjort. Det, venstre har fremsat, er en generel lempelse af det lovgivningsgrundlag, som der